

Parket nr. : 66.99.2365/97

Ref. Griffie

Op verzet tegen vonnis nr. 8670/16832-16833 d.d. 28 november 2008

Tijdens de openbare terechtzitting van **4 februari 2011** heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen :

IN ZAKE VAN :

1. geboren te op
zonder beroep, wonende te

2. zonder beroep, geboren te op
wonende te

Opposanten, beiden vertegenwoordigd door mr. loco mr.
advocaat (balie

TEGEN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt

en

1. geboren te op
wonende te

2. geboren te op
wonende te

BURGERLIJKE PARTIJEN, (Consign.nr.
Die niet verschijnen.

In aanwezigheid van :

De Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur bevoegd voor het grondgebied van de provincie

Vertegenwoordigd door mr. advocaat;

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzet

Overwegende dat het verzet werd aangetekend tegen een vonnis d.d. 28 november 2008
gewezen door de 52ste kamer van deze rechtbank waarbij de opposanten
elk werden veroordeeld uit hoofde van de tenlastelegging A, tot:

- een geldboete van 200 euro, gebracht op 1.100 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand,
- de bijdrage van 25 euro gebracht op 137,50 euro (wet van 1.8.1985 gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24.12.1993)
- een vergoeding van 29,30 euro (artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28.12.1950, gewijzigd)
- solidaire veroordeling tot de kosten van de openbare actie, in totaal bedragende 188,70 euro.

uit hoofde van : misdrijven die verband houden met stedenbouw

Bij exploit van 12 januari 2009 van gerechtsdeurwaarder
plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder
met standplaats te tekenden
verzet aan op strafgebied.

Bij exploit van vier februari 2009 van gerechtsdeurwaarder
met standplaats te tekenden
verzet aan op burgerlijk gebied.

Bij exploit van negen maart 2009 van gerechtsdeurwaarder
plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder
met standplaats te werd het verstekvonnis van 28 november 2009
betekend aan

Tijdens het beraad stelde de rechtbank vast dat er geen verzet werd aangetekend
wat de herstellvordering betreft.

Het verzet werd niet betekend noch aangezegd aan de eiser in herstel de
Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur voor het grondgebied
van

Overwegende dat het verstek aan opposanten zelf te wijten was;

Gehoord gerechtelijk stagiair gemachtigd door de heer procureur-generaal in zijn
conclusies;

Gehoord het antwoord van opposanten, bij monde van hun raadsman;

DE RECHTBANK,

Bij toepassing van de wettelijke beschikkingen die door de voorzitter werden aangeduid,
namelijk de artikelen :

- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
- 162, 185, 187, 188, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK

Stelt vast dat er geen verzet werd aangetekend tegen de eiser in herstel de
Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur voor het grondgebied
van

Ontvangt het verzet op strafgebied en op burgerlijk gebied en opnieuw rechtsprekend :

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt
en

1. geboren te op
wonende te

2 geboren te op
wonende te

BURGERLIJKE PARTIJEN, (Consign.nr

Die niet verschenen.

TEGEN :

1. geboren te op
zonder beroep, wonende te

2. zonder beroep, geboren te op
wonende te

reeds voornoemd,

beklaagd van,

in het gerechtelijk arrondissement meermaals,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben;

- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden;

- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben;

tussen 8 mei 1995 en 1 april 2005 terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaakten zonder onderbreking gedurende 5 jaar van het zelfde misdadig opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 31 maart 2005,

A. de eerste en de tweede

Tussen 8 mei 1995 en 1 april 2005

Met overtreding van artikelen 1, 44 § 1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970 en van de artikelen 1, 42, 66, 68, en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijk ordeningen gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet d.d. 4 maart 1997 thans bestraft door de artikelen 99, 1°, 146, 1°, 3° en 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een bouwwerk opgericht te hebben en meer bepaald niet te hebben gebouwd overeenkomstig de bouwvergunning d.d. 8 mei 1995, afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van noch overeenkomstig bepalingen van het Gewestplan (KB dd. 7 maart 1977) in casu door op het onroerend

goed gelegen te

aan de

toebehorende aan beklaagden voornoemd :

- de zolderverdieping als volwaardige woonlaag (twee woonsten) te hebben ingericht;
- op het gelijkvloers één winkelruimte tot woonruimte te hebben verbouwd;
- het volume van het bouwwerk aanzienlijk te hebben vergroot door het plaatsen van een schuin dak op de achterbouw, daar waar een plat dak werd vergund en door te hebben nagelaten de tweede aanbouw achteraan te verlagen hoewel dit door de bouwvergunning werd voorzien.
- geen scheidingsmuren aan de terrassen te hebben voorzien;

B. –

De beklaagden uitgenodigd zijnde zich voor de correctionele rechtbank te verdedigen nopens de vordering van mijn ambt tot aanstelling van een deskundige met als opdracht de onrechtmatig bekomen vermogensvoordelen, bekomen middels voormelde inbreuk A, in hunner hoofde te berekenen.

* * *

Overgeschreven te

hypotheekkantoor op 29 november 2007.

Gezien de stukken van vervolging

Namelijk het bevelschrift d.d. 5 april 2007 waarbij de raadkamer van deze rechtbank de beklaagden naar de correctionele rechtbank heeft verzonden.

Gehoord de uitleg en middelen van de beklaagden, bij monde van hun raadsman.

Gehoord gerechtelijk stagiair gemachtigd door de heer procureur-generaal, in zijn conclusies.

Gehoord het antwoord van beklaagden, bij monde van hun raadsman.

De burgerlijke partijen verschenen niet ter zitting.

I. Wat de verjaring van de strafvordering betreft :

1. De verjaring van de strafvordering raakt de openbare orde en dient derhalve ambtshalve door de rechtbank onderzocht te worden.

De verjaringstermijn van de strafvordering van de weerhouden tenlastelegging bedraagt vijf jaar.

2. Het laatste feit dateert van 1 april 2005.

De verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit door daden van onderzoek of vervolging met name door het zittingsblad van 10 maart 2010.

De verjaring van de strafvordering is derhalve op heden niet bereikt.

II. Wat de redelijke termijn voor behandeling van de strafzaak betreft :

1. De beoordeling van het begrip "redelijke termijn" dient niet "in abstracto" te geschieden, maar rekening houdend met de concrete gegevens van elke zaak afzonderlijk.

(Zie ook, Cass. 5 mei 1987, Pas., 1987, I, 1.029)

Het komt de rechter toe, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak en meer bepaald de complexiteit ervan, met het gedrag van de rechtsonderhorige en de houding van de bevoegde overheden, na te gaan of in een bepaalde zaak de redelijke termijn niet is overschreden.

(Zie ook, Arrest Grondwettelijk Hof, dd. 19.1.2000)

2. De laatste feiten dateren van minder dan zes jaar geleden.

Beklaagden werden reeds gedagvaard voor de rechter ten gronde voor de zitting van 19 oktober 2007, doch lieten verstek gaan wat uiteraard hun recht was.

Gelet op voormelde elementen is de rechtbank van oordeel dat de redelijke termijn waarbinnen een strafzaak dient te worden behandeld niet is overschreden.

III. Beoordeling op strafgebied :

1. Uit het strafdossier blijkt dat bij een controlebezoek naar aanleiding van eerdere onregelmatigheden verschillende bouwovertradingen werden vastgesteld.

Zo werd vastgesteld dat de achterbouw die aansluit op het hoofdgebouw uitgevoerd werd met een schuin dak terwijl de bouwvergunning van 8 mei 1995 een platdak voorzag.

De tweede aanbouw achteraan was niet verlaagd wat eveneens in strijd was met de verleende bouwvergunning.

Tevens werd vastgesteld dat de zolderverdieping ingericht was als een volwaardige woonlaag en dat de zegels van de appartementen verbroken werden.

Niettegenstaande het gelijkvloers voorzien was voor twee handelsruimten werd één winkelruimte omgebouwd tot woonst.

De uitgevoerde werken maken een inbreuk uit op artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het bijmaken van bijkomende woongelegenheden is vergunningsplichtig in toepassing van artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

2. Bij het plaatsbezoek dd. 3 september 2008 werd het volgende vastgesteld door de rechtbank :

“ We stellen vast dat aan de woning gelegen te _____ acht
brievenbussen bevestigd zijn waarop verschillende namen van bewoners staan.

Tevens stellen we vast dat er acht deurbellen zijn waarop ook verschillende namen voorkomen.

Aan de achterzijde van het gebouw stellen we drie garagepoorten vast. Tevens stellen we vast dat aan de achterzijde acht overdekte standplaatsen voor voertuigen zijn en nog vier niet overdekte.

De oprit naar de parking bestaat uit grind en er zijn op verscheidene plaatsen putten in het grind.

Zowel vooraan als achteraan bevinden zich vier veluxramen in het dak. “

3. Uit het strafdossier blijkt dat tweede beklaagde mede-eigenares was van het kwestige goed tot juni 1997 zodat haar strafrechtelijke aansprakelijkheid eveneens betrokken is.
4. Gelet op de elementen van het strafdossier en de elementen voortgekomen uit het plaatsbezoek is de rechtbank van oordeel dat de feiten die het voorwerp uitmaken van de weerhouden tenlastelegging A bewezen zijn.

IV. Straftoemeting :

1. Bij de bepaling van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de objectieve ernst van de feiten en de persoonlijkheid van beklaagden die nog een blanco strafregister hebben.
2. Gelet op voormelde elementen is de rechtbank van oordeel dat een bestraffing zoals hierna bepaald passend is.

V. Beoordeling op burgerlijk gebied :

Uit de voorgebrachte stukken blijkt dat er een dading getroffen werd met de burgerlijke partij.

De burgerlijke partijen verschijnen bovendien niet meer tot staving van hun eis.

Alle andersluidende of meer omvattende conclusies worden afgewezen als niet ter zake en/of overbodig.

Alle kosten werden gemaakt voor de bewezen verklaarde tenlastelegging.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen :

- 2, 40, 79, 80, 100 van het strafwetboek,
- 154, 162, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 28, 29, 41 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, KB van 18 december 1986,
- KB 29 juli 1992 gewijzigd door KB 23 december 1993;
- 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
- 1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie,
- 3 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro,
- 21, 22 en 23 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;
- 2 van de wet van 4 oktober 1867, zoals later gewijzigd,
- 99, 146, 149, 153 en 160 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening
- 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Veroordeelt uit hoofde van de tenlastelegging A tot :

- een geldboete van 200 EURO x 5,5 = **DUIZEND HONDERD EURO**

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van één maand.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**, overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2, en bij K.B. van 11 december 2001.

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Veroordeelt uit hoofde van de tenlastelegging A tot een geldboete van 200 EURO x 5,5 = **DUIZEND HONDERD EURO**

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van één maand.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**, overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2, en bij K.B. van 11 december 2001.

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de openbare vordering, in totaal bedragende 319,75 euro, hierin begrepen de kosten van betekening en verzet;

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan bij toepassing van artikel 2 van de wet van 13 april 2005.

Op burgerlijk gebied :

Stelt vast dat er op burgerlijk gebied een dading gesloten werd en dat de burgerlijke partij niet meer verschijnen tot staving van hun oorspronkelijke eis.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleenzetelend rechter

gerechtelijk stagiair gemachtigd door de heer
procureur-generaal

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen)